

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 445/2026
15.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Немање Анђелковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 1049/25 од 12.12.2025. године и КВ 35/2026 од 21.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Немање Анђелковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 1049/25 од 12.12.2025. године и КВ 35/2026 од 21.01.2026. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Новом Саду К 1049/25 од 12.12.2025. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова браниоца по службеној дужности Немање Анђелковића, те је истом на име нужних издатака и награде браниоца по службеној дужности досуђен износ од 80.000,00 динара. Истим решењем одбијен је захтев браниоца по службеној дужности Немање Анђелковића за накнаду трошкова кривичног поступка у делу преко досуђеног износа од 80.000,00 а за износ од 25.000,00 као неоснован, док је одбачен захтев браниоца по службеној дужности за износ од 95.000,00 динара. Последњим ставом обавезан је окривљени АА да накнади Основном суду у Новом Саду износ од 80.000,00 динара на име трошкова кривичног поступка и то трошкове браниоца по службеној дужности Немање Анђелковића.

Решењем Основног суда у Новом Саду КВ 35/2026 од 21.01.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Новом Саду К 1049/25 од 12.12.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Немања

Анђелковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и исплати тражене трошкове.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Како су, сходно цитираној законској одредби, права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је, сагласно томе, овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП, на штету окривљеног.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Немање Анђелковић је решењем Основног јавног тужилаштва у Новом Саду КТ 543/24 од 02.09.2024., године постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном АА.

Бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Немања Анђелковић је захтев за заштиту законитости поднео јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон из разлога што му као браниоцу по службеној дужности нису признати сви трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног.

Дакле, имајући у виду да је бранилац по службеној дужности окривљеног АА захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреда закона учињених на своју штету, а на шта по закону није овлашћен, у смислу напред цитираних законских одредби, то, по налажењу Врховног суда, бранилац по службеној дужности окривљеног у конкретном случају није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић